

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

PROSINEC

ČÍSLO 12

Ročník 2022

VÁNOČNÍ RADOST

Milí farníci a přátelé,

křesťanská radost je podstatná vlastnost učedníků Ježíše Krista. Proč – protože vyplývá z dobré noviny o narození vytouženého Spasitele. A tak Vánoce, které se opět blíží, jsou časem radosti a naděje.

Navzdory všem špatným zprávám odevšad my věřící hlásáme radost a naději. Nenecháme se svést a s odvahou a přesvědčením vzpínáme své ruce a srdce k novorozenému Dítěti a voláme: *Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, kteří žijí podle Boží vůle.*

Úžasné je to, že bezbranné Jezulátko v ubohé betlémské stáji má takovou moc, která překoná každou špatnost a zlobu, každý hřích a zvrácenost, i když to na první pohled vůbec tak nevypadá. Jenom lidé upřímní a otevření tajemství, jako ubozí pastýři a pravdu hledající mudrcové, jsou schopni přijmout a hlásat dál.

Nechme se od nich poučit a povzbudit, abychom i my dokázali během těchto radostných Vánoc být odvážnými svědky pro všechny, kteří takovou víru nemají. Ať vánoční naděje pramení v našich srdcích a září na našich tvářích, aby svět uvěřil, že narození Pána Ježíše v Betlémě je opravdovou zárukou naší věčné spásy a zárukou vítězství nad zlem i v naší době.

Přeji vám hluboké prožití tajemství narození Pána Ježíše, upevnění ve víře a duchovní sílu žít podle Boží vůle.

Držme se Boha skrze svatou, všeobecnou a apoštolskou Církev a její učení.

Ať tomu toto číslo zpravodaje napomáhá.

P. Henryk MS

SVÁTOSTI

Církev slaví **sedm svátostí**:

Křest, biřmování, eucharistii, svátost smíření, svátost pomazání nemocných, svátost kněžství a svátost manželství.

K čemu potřebujeme svátosti?

Svátostmi získáváme milost, kterou potřebujeme, abychom byli ospravedlněni a proměněni a abychom se skrze Ježíše stali těmi, kteří jsou jako Ježíš: Božími dětmi ve svobodě a ve slávě.

Ve KŘTU se ze ztracených lidských dětí stávají Boží děti;

v BIŘMOVÁNÍ se ze slabých stávají silní;

ve SVÁTOSTI SMÍŘENÍ se z hříšných stávají čistí;

v EUCHARISTII se hladoví stávají chlebem pro druhé;

v MANŽELSTVÍ stejně jako ve svátosti KNĚŽSTVÍ se z individualistů stávají služebníci lásky;

ve svátosti POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH se ze zoufalých stávají lidé plní důvěry.

SVÁTOSTÍ VŠECH SVÁTOSTÍ JE SÁM JEŽÍŠ KRISTUS.

V něm vyrůstáme ze zmatku sobectví a vrůstáme do skutečného života, který nikdy nekončí.

Proč nám nestačí jen věřit v Ježíše Krista? K čemu nám Bůh dává ještě svátosti?

Máme a můžeme se přibližovat Bohu prostřednictvím všech svých smyslů, nejen pouze rozumem. Proto se nám Bůh dává v pozemských znameních – ve chlebě, víně, oleji, ve slově, v pomazání a vkládání rukou.

Lidé Ježíše viděli a slyšeli, směli se ho dotýkat a v tom všem zakoušeli vykoupení a uzdravení duše i těla. Svátostná znamení vnímatelná smysly

prozrazují tentýž Boží rukopis, kterým Pán oslovuje celého člověka – nejen jeho hlavu.

Proč jsou svátosti vlastnictvím církve? Proč je každý nemůže užívat dle vlastní libosti?

Svátosti jsou dary Pána Ježíše církvi. Církev má za úkol je spravovat a chránit před zneužitím.

Ježíš svěřil svá slova a znamení konkrétním lidem, totiž apoštolům, aby je předávali dále, nevydal je tedy anonymnímu davu. Dnes bychom řekli: Nevyvěsil svůj odkaz volně na síť, ale uložil jej pod vlastní doménu.

Svátosti jsou tu pro církev a skrze církev. Jsou tu pro ni, protože Kristovo tělo, tedy církev, se zakládá na svátostech, žíví se jimi a dosahuje jejich prostřednictvím svého naplnění.

Jsou tu také skrze ni, protože svátosti jsou silou Kristova těla, jak to pozorujeme například ve svátosti smíření, v níž nám Ježíš Kristus prostřednictvím kněze odpouští hříchy.

Které svátosti lze přijmout jen jednou za život?

Křest, biřmování a svátost kněžství. Tyto svátosti vtiskují křesťanovi nesmazatelnou pečeť. Křest a biřmování z něho jednou pro vždy činí Boží dítě, takže se stává podobným Ježíši Kristu. Stejně tak svátost kněžství definitivně určuje křesťana.

Tak jako vždycky zůstáváme dětmi svých rodičů a nejsme jimi pouze „občas“ nebo „tak trochu“, i ve křtu a biřmování se na věky stáváme Božími dětmi, připodobňujeme se Ježíši Kristu a stáváme se členy jeho církve. Rovněž svátost kněžství není jen nějaké zaměstnání, kterým by si člověk vydělával až do důchodu, ale je to neodvolatelný dar milosti. Protože Bůh je věrný, také účinnost těchto svátostí zůstává člověku zachována na věky – v podobě otevřenosti Božímu volání, jako povolání ke službě a jako ochrana. Proto také nemohou být tyto svátosti opakovány.

Proč svátosti předpokládají víru?

Svátosti nejsou nějaké magické úkony. Svátost může působit pouze za předpokladu, když ji chápeme a přijímáme vírou. Svátosti nejen předpokládají víru, ale také jí posilují a vyjadřují.

Pán Ježíš pověřil apoštoly, aby si nejprve získávali lidi za učedníky zvěstováním slova, tedy aby v nich probouzeli víru, a teprve potom aby je křtili. Tedy dvě věci přijímáme od církve: víru a svátosti. Křesťanem se ani dnes člověk nestává jen nějakým rituálem nebo zápisem do seznamu, nýbrž tím, že přijímá správnou víru. Tu přijímáme od církve, která se za ni zaručuje. Protože církev vyjadřuje svou víru liturgií, nemůže nějaký církevní představitel nebo církevní společenství libovolně měnit svátostné obřady nebo s nimi manipulovat.

Neztrácí svátost svůj účinek, když ji udílí člověk, který toho není hoden?

Nikoliv. Svátosti působí prostým udělením (ex opere operato), protože v nich působí sám Kristus. Tedy nezávisle na mravním postoji nebo na duchovním přístupu udělovatele. Postačí pouhá jeho vůle jednat ve shodě s církví.

Udělovatelé svátosti by v každém případě měli vést příkladný život. A přece svátosti nepůsobí kvůli jejich osobní svatosti, nýbrž z moci Ježíše Krista, který v nich osobně jedná. Respektuje ovšem přitom naši svobodu, ve které se rozhodujeme, jestli tu či onu svátost přijmeme nebo ne. Proto svátosti mohou plně působit jen za předpokladu, že se v nich spoléháme na Krista.

/text převzat z Youcat – Katechismus Katolické církve pro mladé/

PASTORACE

HOSPODIN – NAŠE SPRAVEDLNOST

(Jer 33,14 – 16)

Bůh je spravedlivý.

Jak tuto pravdu chápat, když je na světě tolik nespravedlnosti. Někdo se narodí chromý, jiný jako zázračné dítě. Jeden má vodovodní kohoutky ze zlata, jiný se nemá kde umýt ani do čeho se obléknout. Jeden pořádá nákladné hostiny, jiný si z hladu okusuje vlastní nehty. A všichni jsou dětmi jediného Otce. Jak máme rozumět tomu, že Bůh je spravedlivý?

Proč má věřící a poctivá dívka těžký život a jiná žije zpustlým životem a vede se jí dobře? Proč je poctivý člověk brán za hlupáka a nepoctivý svou bezohlednou vychytralost staví na odív a sklízí potlesk? Pán Bůh je spravedlivý. Ale v čem spočívá jeho spravedlnost?

Musíme si vyjasnit dvě věci. Za prvé: z toho, že na světě je tolik neštěstí a utrpení, z toho, že mezi lidmi není rovnost, vůbec nevyplývá, že Pán Bůh je nespravedlivý. Utrpení je důsledkem hříchu Adama a Evy, není tedy možné obviňovat za to Boha. Pán Bůh stvořil svět spravedlivý. A nespravedlnost do něho přišla skrze vinu člověka a nikoliv Boha.

Druhá pravda: Pán Bůh stvořil člověka jako bytost věčnou. Jeho spravedlnost vůči člověku má proto rozměr věčný. Ne všechno musí být odměněno okamžitě a ne všechno musí být trestáno hned. Pán Bůh má čas. On rozhoduje, v kterou hodinu dá spravedlivou odplatu.

Když mluvíme o spravedlnosti Boha – Prorok Jeremiáš nám tuto pravdu připomíná velmi důrazně – měli bychom pamatovat, že zde se jedná především o věrnost Boha vůči jeho vlastním slibům.

Jedním si můžeme být jistí – to všechno, co Bůh slíbil, splní do slova a do písmene. A nikdo mu v tom nemůže zabránit. Jestliže řekl, že odmění všechny za věrné nesení kříže, za bídu, za invaliditu, za nemoc a utrpení, jistě to splní. Bůh nelže a nemluví do větru. Právě tak bychom měli rozumět slovům Jeremiáše „*Hospodin – naše spravedlnost*“. On je spravedlivý, to znamená, věrný sobě.

Když ve světě pozorujeme zjevnou nespravedlnost, když trpíme, když je nám ukřivděno – často bezdůvodně, nevinně – uvědomme si, že tu křivdu dříve nebo později spravedlivý Bůh odmění. Buďme trpěliví v čekání na jeho zásah. Poslední slovo patří spravedlivému Bohu.

Advent je časem vyčkávání druhého příchodu Páně. Čekání na příchod spravedlivého soudce. Zkusme si každý večer udělat krátké zpytování svědomí. Zkoumejme, jestli soudce, který přijde vyměřit odplatu, nás odmění nebo potrestá. Napravme křivdy, které jsme způsobili. Ještě je čas. Soud ještě nezačal. Konejme hodně dobře, a to nezištně. Spravedlivý Bůh přijde, protože svůj příchod předpověděl, a tehdy se o jeho spravedlnosti přesvědčí celý svět.

BŮH V LIDSKÝCH RUKÁCH

Existuje jediná noc v roce, ve které se nám nechce spát. Noc, která je jasnější než všechny dny. Lidé spěchají, aby uviděli světlo. Ne to pozemské, ale nebeské.

Byly to zvláštní jevy. Hvězda se zastavila nad Betlémem. Nad místem, kde přebývala Svatá Rodina. Poslové nebe vzbudili pastýře a Dítě, které se narodilo, bylo zároveň Synem nejvyššího Boha. Toto dítě vztáhlo svoje ruce, čekalo

pokrm, plakalo zimou. Boha bylo možné vzít do náručí. Bylo možné si s ním hrát, tišit jeho pláč. Bůh se odevzdal do lidských rukou.

K němu, k tomu Dítěti, se vztáhly různé ruce. Nejprve ty milující a nejlépe znající tajemství Dítěte – ruce Matky. Také Josefovy ochranné a péčovské ruce. Pak pastýřské, upracované, tvrdé, páchnoucí stáji, ale prosté, upřímné, ochotné, přinášející to, co měly, dělicí se o svou chudobu. Pak také ruce mudrců z Východu, které přinášely bohaté dary. Potom pohostinné ruce, které otevřely dveře jistého domu a přenesly Dítě ze stáje do domu. Bůh tyto ruce čekal. A odevzdal se jim bez výhrad.

K tomu Dítěti se napřáhly ještě jiné ruce. Ruce člověka plného závisti, neochoty, nenávisti, chápající se meče a naplňující Betlém pláčem matek a krví zabitých dětí. Ruce Heroda a jeho vojáků. Bůh před nimi utíkal. Skrýval se před rukama Heroda, dokud nezemřel. Teprve tehdy se vrátil z Egypta do Palestiny.

Ta mimořádná noc je nocí vztažených rukou k Bohu a k lidem. Podívejme se pozorně na své ruce. Zeptejme se, jestli jsou to ruce Mariiny, Josefovy, pastýřů, mudrců? Anebo jsou to ruce Heroda a jeho vojáků? Čím jsou dnes naplněny naše ruce? Čeká na ně narozený Bůh nebo před nimi musí utíkat? Poděkujme Bohu za naše ruce. Je to jeden z jeho velikých darů.

Přeji vám, abyste užívali darů vašich rukou jen ke konání dobra. Tehdy jistě přijdě okamžik, ve kterém pochopíte, že i do vašich rukou se odevzdal Bůh.

Podle promluv v knize: P. Edward Staniek - Homilie

POMOC POTŘEBUJI – NABÍZÍM

PŘEDVÁNOČNÍ ÚKLID A VÝZDOBA KOSTELA

se koná 19. 12. od 13:00 hodin. Prosíme, přijďte, „každá ruka“ bude vítána.

V. Petružálková

PŘEJEME

V prosinci oslaví svá životní jubilea:

Vavřinec Pešek
Prokop Jakubička
Ondřej Jakubička

Barbora Kurfiřtová
Božena Bernardová
Hana Vacková

Anna Jelínková
Bohuslav Lédl
Anežka Hálová

Eva Dobrá - 90
Magdaléna Malíková
Petra Marat

Všem za farnost přejeme stálou Boží ochranu a mnoho lásky.

NENECHTE SI UJÍT

Adventní prodej

Každou adventní neděli se na faře v Ž. Brodě koná adventní prodej domácích výrobků. Pokaždé bude něco nového.

Adventní koncerty v kostele sv. Jakuba

27. 11. 16:00 - 1. adventní koncert - Luděk Vele - zpěv, Bohuslav Lédl - varhany

4. 12. 17:00 - 2. adventní koncert – účinkují učitelé ZUŠ a jejich hosté

11. 12. 17:00 - 3. adventní koncert – Železnobrodské koledy

18. 12. 16:00 - 4. adventní koncert – účinkují Železnobrodské děti – Vivace, Cvrčci, Hvězdičky, Řetízek

Vánoční dárek na poslední chvíli

sobota 10. 12. 2022 od 9 hodin

z produkce místních výtvarníků a řemeslníků

Foyer KC Kino, Železný Brod

Koledování Na Poušti

26.12.2022 14 hodin

kostelíček sv. Jana Nepomuckého Na Poušti - Železný Brod

Tříkrálový koncert My Gospel

neděle 8. 1. 2023 od 17:00 hodin

kostel sv. Jakuba v Ž. Brodě

VÍKENDOVKA PRO MALÉ DĚTI

Občanské sdružení Matěj zve děti od 5 do 9 let na víkendovku, která se bude konat 6. – 8. ledna 2023 v Dubici u České Lípy. Stránky sdružení na www.taborymatej.cz.

Petr Mikuš, tel. 739 220 777

OHLÉDNUTÍ

DROBNOSTI Z MÉHO STUDIA

Maturovala jsem v roce 1948 a hned jsem šla studovat medicínu do Bratislavy, která byla výborně obsazená odborníky z Čech, buď vyhozenými z práce, nebo ohroženými politicky. Totiž v Čechách převzali vládu komunisté, na Slovensku byli u moci demokraté.

Ze všech teoretických předmětů jsem se doslova zamilovala do anatomie – nauka o lidském těle. Když to přednostka ústavu zjistila, vybídla mne, abych po prázdninách přišla, že si mne vyzkouší a stane se volonterem. To je člověk, která pomáhá u přednášek nebo připravuje pitvy, ovšem za minimální mzdu. Z této nepatrné funkce se mohou později rekrutovat asistenti až docenti. Celé prázdniny jsem si opakovala anatomii, zatímco mí kolegové si užívali prázdnin. Přišel očekávaný den a já zazvonila u bytu paní přednostky, která bydlela v ústavu anatomie ve druhém poschodí. Otevřela mi mohutná žena v trenýrkách sokolských z první republiky s dračím pohledem a vykřikovala, že ona vaří a je to ode mne neslušné ji vyrušovat a nejen, že mne vyhodila, ale hnala mne ven z budovy a dále po chodníku rušné třídy až ke křižovatce. Měla jsem co dělat, abych jí unikala – byla za mládí výbornou atletkou. Zachránil mne semafor, kdy jsem ještě přeběhla na zelenou, jí už zarazila červená. Já doběhla do nedaleké kavárny, kde jsem se schovala. Tak skončila moje začínající vědecká dráha.

Mezi „exulanty“ v rámci jednoho státu byl i světoznámý dirigent Václav Talich. Bydlel blízko mne. Jednou jsem ho potkala velice rozzlobeného: „Medička, před odjezdem na Slovensko jsem byl na prohlídce u prof. Pelnáře v Praze a ten, vzhledem k mým játrům mi povolil jen jedno dcl vína denně. Nedávno se mi udělalo špatně a vyšetřoval mne prof. Dérer, slovenský protějšek prof. Pelnáře. Ten mi povolil dvě dcl vína denně. I napsal jsem to do Prahy a víte, co mi prof. Pelnář odepsal? Místře, nic nemám proti medicínskému názoru a léčbě prof. Déreera, ale Vám bych nedoporučoval navštěvovat další specialisty, kteří by Vám mohli dávku vína navyšovat.“

Jednou jsem byla předvolána ve čtyři hodiny odpoledne na okrsek SNB. Měli hloupé, víc než nevhodné otázky, až v deset hodin večer z nich vylezlo, abych udávala své bytné a své kolegy, kteří nesouhlasí se socialistickým zřízením. Odmítla jsem, dali mi něco podepsat a prohlásili, že si mohu studovat dále, ale nebudu promována. To jsem měla před sebou ještě 2 ½ roku studia! Když jsem měla všechny zkoušky hotové, šla jsem s indexem (celostudijní záznam o mém prospěchu), kam jsem měla dostat razítko ABSOLUTORIUM. To mi mělo dát

povolení k promoci. Pan děkan se chvíli díval na mne, do indexu a na nějaký papír. „Mám tady příkaz, že nemáte být promovaná, ale váš prospěch je výborný, bylo by škoda, abyste nemohla vykonávat lékařskou práci.“ A razítko se ocitlo v indexu. Promovala jsem v roce 1953. Tak jsem se stala lékařkou.

Hezké počtení Vám přeje H. G.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Úmysl papeže: Za organizace dobrovolníků

Modleme se, aby rozvojové a dobrovolnické organizace nacházely osoby ochotné zapojit se do společného dobra a neustále hledat nové způsoby spolupráce na mezinárodní úrovni.

Národní úmysl: Za návštěvníky půlnočních bohoslužeb

Modleme se za ty, kteří o Vánocích navštíví naše kostely, aby se nechali proniknout radostnou zvěstí.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svatého

1.12.	Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.
2.12.	Tu se dotkl jejich očí a řekl: „Podle vaší víry se vám staň.“ A otevřely se jim oči.
3.12.	„Žeň je velká, dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň!“
4.12.	„Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“
5.12.	Je snadnější říci ‚Jsou ti odpuštěny tvé hříchy‘, nebo říci ‚Vstaň a chod‘?
6.12.	Právě tak je vůle vašeho nebeského Otce, aby nezahynul jediný z těchto maličkých.
7.12.	Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším.
8.12.	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu
9.12.	Moudrost je ospravedlněna svými skutky.“
10.12.	Hospodine, Bože zástupů, obnov nás, ukaž jasnou tvář a budeme zachráněni!
11.12.	Vezměte si, bratři, za vzor v utrpení a trpělivosti proroky, kteří mluvili jménem Páně.
12.12.	Pro své jméno, Hospodine, odpusť mi mou nepravost, je velká.
13.12.	Vyhýbej se zlu a konej dobro, vyhledávej pokoj a usiluj o něj.
14.12.	Navrať se k nám, Bože, naše spásu, učiň konec svému rozlícení!
15.12.	Pějte žalmy Hospodinu, jeho věrní, neboť jeho hněv je na okamžik, jeho přízeň však na celý život.
16.12.	Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství, uděl nám svou spásu!
17.12.	Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.
18.12.	"Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii.
19.12.	Utíkám se k tobě, Hospodine, kéž nikdy nejsem zahanben!
20.12.	Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí.
21.12.	Hospodin miluje spravedlnost a právo, jeho milosrdenství je plná země.

22.12.	Maria řekla: „Duše má velebí Pána a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli,
23.12.	Ihned se uvolnila jeho ústa i jazyk a on mluvil a chválil Boha.
24.12.	A ty, synu, budeš nazván prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem, abys mu připravil cestu a dal jeho lidu poznat spásu v odpuštění hříchů , pro slitování a milosrdenství našeho Boha, jímž nás navštíví Vycházející z výsosti, aby se zjevil těm, kdo jsou ve tmě a stínu smrti, a uvedl naše kroky na cestu pokoje.“
25.12.	Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno Podivuhodný rádce, mocný Bůh, Věčný otec, Kníže pokoje.
26.12.	Do tvých rukou svěřuji svého ducha, Hospodine, věrný Bože, ty mě vysvobodíš.
27.12.	O Slovu života svědčíme a zvěstujeme vám. Život se zjevil, a my jsme ho viděli, Život věčný, který byl u Otce a zjevil se nám.
28.12.	Naše pomoc je ve jménu Hospodina, který učinil nebe a zemi.
29.12.	Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu,
30.12.	Kdo ctí otce, usmiřuje své hříchy, kdo si váží matky, jako by sbíral poklady.
31.12.	Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.

Jho nebo též **jařmo** je část postroje tažných zvířat, která přenáší tažnou sílu na pluh. Zprvu patrně jen dřevěná tyč, upevněná jednomu zvířeti přes čelo, později různě tvarovaná, která spojuje dvě zvířata do páru. Upevňovalo se na čelo, za rohy nebo před kohoutek. První zmínky o jhu jsou z období okolo roku 4000 př. n. l. Již od 10. století bylo postupně vytlačováno efektivnějším a pro zvířata pohodlnějším chomoutem.

Jho znamenalo také dřevěnou tyč na nošení (vyvážených) břemen, např. vody, a odtud také yahadlo. V přeneseném významu se používá k označení těžkého údělu (ujařmený lid)

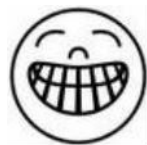
Doporučuji knihu:

Nicola Gori: **Blahoslavený Carlo Acutis**

Knihu vydalo nakladatelství Paulínky, možno objednat na www.paulinky.cz,
cena 202Kč.

Monika Hlavová

S ÚSMĚVEM

Humor Thomase Mora

Anglický král Jindřich VIII. se v roce 1534 nechal prohlásit nejvyšším představeným církve v Anglii. Jeho kancléř Tomas More ho odmítl v novém úřadě uznat, a tak byl uvržen do vězení. Řediteli věznice bylo nepříjemné, že musí uvěznit tak čestného člověka. More ho vzal přátelsky kolem ramen a řekl: „Nedělejte si starosti! Jednejte se mnou úplně stejně jako s ostatními vězni! A kdybych si přece jen stěžoval na bydlení nebo stravu, klidně mě vyhod'te na ulici!“

FARNÍ KALENDÁŘ

Biblické hodiny budou 7. 12., 14. 12., 28. 12.

Každou adventní neděli bude v kostele sv. Jakuba v Žel. Brodě koncert duchovní hudby.

Od 1. 12. budou mše sv. ve všední dny v Železném Brodě na faře.

1. 12. /čtvrtek/	8:00	Mše sv. v Ž. Brodě za nová kněžská povolání
3. 12. /sobota/	17:00	Loučky – kostel sv. Antonína Paduánského Koncert smíšeného pěveckého sboru pod vedením Jiřího Doubka
4. 12. /neděle/	8:30 17:00	Mše sv. za členy Živého růžence a jejich rodiny 2. adventní koncert v Ž. Brodě – účinkují učitelé ZUŠ a jejich hosté
8. 12. /čtvrtek/	8:00	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu Mše sv. v Ž. Brodě na faře

	18:00	Mše sv. v Ž. Brodě v kostele
10. 12. /sobota/	8:00 10:00 16:00	Roráty na Krásné Adventní program na Krásné Zásada – mše sv. za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti
11. 12. /neděle/	17:00	3. adventní koncert v Ž. Brodě – Železnobrodské koledy
15. 12. /čtvrtek/		Začátek novény – Putování se Svatou Rodinou
18. 12. /neděle/	16:00	4. adventní koncert v Ž. Brodě – Železnobrodské děti – Vivace, Cvrčci, Hvězdičky, Řetízek

**POŘAD BOHOSLUŽEB
VE VÁNOČNÍM
OBDOBÍ 2022**

Den	Hodina	Místo
Štědrý den 24. 12. /sobota/	14:00	Krásná – vánoční příběh pro děti
	16:00	Loučky
	20:00	Zásada
	22:00	Bzí
	24:00	Krásná
	24:00	Železný Brod

Hod Boží vánoční 25. 12. /neděle/	9:00 11:00 15:00 16:00	Železný Brod Loučky Držkov – Vánoční příběh + koledy Krásná
Sv. Štěpán 26. 12. /pondělí/	9:00 14:00 16:00	Sbírka Švatoštěpánská koleda – na bohoslovce Ž. Brod – mše sv. Koledování Na Poušti Držkov – mše sv.
Sv. Jan Evangelista 27. 12. /úterý/	18:00	Ž. Brod – mše sv.
Sv. Mláďátek 28. 12. /středa/	18:00	Ž. Brod – mše sv. Po mši sv. - vánoční biblická hodina
29. 12. /čtvrtek/	8:00	Ž. Brod – mše sv.
Svátek Sv. Rodiny 30. 12. /pátek/	18:00	Ž. Brod – mše sv.
31. 12. /sobota/	16:00	Poděkování za uplynulý rok – v Ž. Brodě Nebudou mše sv. v Zásadě ani ve Bzí
1.1. 2023 /neděle/	9:00 11:00 16:00	Ž. Brod – mše sv. Loučky – mše sv. Krásná – mše sv.

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 8:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává

ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 468 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,

P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz